

Urtarrileko aldapan jarriak

I

Gabonak dira garai
liluragarria...
Argiak bezalaxe
pizten da herria...
Jenio txarra gorde
atera irria...
Ez nago erruz libre
erdian jarria
baina bota nahi nuke
lehenengo harria.

J.R. / ARGAZKI PRESS

V

Zenbat muxu alperrik
zenbat konpromisu...
Dagoeneko harrak
barrua jan dizu!
Pobrezia munduan
larria da aizu...
Urtarrileko aldapa
zer den ez dakizu?
Jarri ispilu aurrean
ta ikusiko duzu.

II

Gabon gauean nuen
arraro gorputza,
zabaldu eta gero
gezurraren kutxa.
Ni ere ibili naiz
bultza eta bultza.
Ze euskaldunak garen!
Txakurraren putza...
Olentzero ez al da
sustituto hutsa?

IV

Nola maite ditugun
espektakuluak,
Erregetako rosco
edo erregaluak,
ile-apaindegi eta
taberna kontuak.
Etxeko salaraino
ditugu sartuak
espainiar monarkia
eta gameluak.

VI

Polboroi itxurako
elurra ari du.
Baskulak zerbait pasa
dela esan digu,
hamar egun hauetan
bat, bi edo hiru.
Libreta eguneratu
ta ez da nahiko diru
Gabonetako estra
nora joan zaigu?

III

12 mahatsak jaten
ditugun aldiro,
leporaino beteta
ez da izaten giro,
baina hala ere pozik
zeruari tiro,
denei urte berri on
esan maitekiro...
Kulero gorriena
ahaztu zait berriro!

VII

Nahiz ta egingo duten
prezioek behera,
nahiz ta esan minduta
dugula kartera,
berdin egingo dugu
hemendik aurrera.
Berriz joango gara
Corte Inglesera
behar ez diren mila
gauza eroatera.